

**DISCURS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
A L'ACTE DE CLOENDA DEL
CURS DE FORMACIÓ BÀSICA 1994-95 DE
L'ESCOLA DE POLICIA DE CATALUNYA**

Dimarts, 27 de juny de 1995

Autoritats,
mossos de la vuitena promoció,
senyores i senyors,

Ara fa un any celebràvem el final de curs de la setena promoció de l'Escola, i durant aquest any han passat unes quantes coses, no només de caràcter general sinó també, concretament, pel que fa a la seguretat pública al nostre país.

Dues coses importants. Una, en primer lloc la Llei del Parlament de Catalunya de l'11 de juliol de l'any passat, que va significar obrir una etapa nova en la història de la Policia de la Generalitat, que és una policia que ve de lluny, ve del segle XVIII, però que de fet va ser refundada l'any 1983. Llei, dic, del Parlament de Catalunya del mes de juliol de l'any passat. I, en segon lloc, l'Acord de la Junta de Seguretat del 17 d'octubre de l'any passat, que té un caràcter històric, i que és molt important, que és cabdal per a Catalunya perquè concreta - que és cabdal per a Catalunya i per a la seva policia-, perquè concreta el model policial català.

Aquest nou marc -que representa una conquesta, un progrés, des de la perspectiva de les competències de la Generalitat- està basat en l'assumpció de funcions i en el desplegament territorial de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, fonamentat en el que s'anomena el model de substitució.

Això vol dir, primer, que la Policia de la Generalitat tindrà la responsabilitat dels serveis bàsics de seguretat ciutadana, ordre públic i investigació criminal a Catalunya; segon, que els mossos hauran de substituir esglaonadament, gradualment, en vuit anys, els cossos estatals en les funcions encomanades, que no són totes però sí que són les de més volum i de més abast. I, a més, vol dir -aquest Acord vol dir- que en el termini de vuit anys haurem d'arribar a deu mil efectius -ara som dos mil quatre-cents-, amb convocatòries anyals d'un mínim de set-cents noves places i amb promoció interna per als comandaments.

Tot això té una importància pràctica en primer lloc, però sobretot té una importància política perquè és el reconeixement polític i legal de la Generalitat com a Administració per a la seguretat interior de Catalunya, i el reconeixement dels mossos d'esquadra com a policia territorial ordinària. I és, per tant, des de la perspectiva de la política del Govern de Catalunya, una fita important de cara a

vertebrar el territori, a ser presents en el territori i a assolir més cohesió social i més arrelament.

Això lliga amb la idea que la Policia de la Generalitat no és simplement policia en el sentit més estricte de la paraula sinó que forma part de la nostra realitat nacional i ha de ser un signe d'identitat del nostre país.

La policia, aquí i arreu, té una primera obligació de fer servei als ciutadans, però l'ha de fer de tal manera que esdevingui en el viure quotidià un signe d'identitat, un signe distintiu del país. Molts països es distingeixen per la seva policia, per la seva bona policia, per la forma d'actuar de la seva policia, pel grau de seguretat que dóna la seva policia, per la identificació de la gent amb la seva policia -que s'hi identifica més perquè és la seva policia.

Hi ha uns fets d'identitat bàsics, substantius, que vénen de la història, la llengua, la cultura, les institucions... Però hi ha una altra manera de viure la identitat d'un país i de reforçar-la, que és la manera com es viu el dia a dia. I de cara a això la policia té un paper molt important; ha de tenir un paper molt positiu.

Naturalment, això requereix -per part de la policia- formació, però requereix també un nou esperit de servei, un nou esperit

de disponibilitat. Vull recordar en aquest punt -de tota manera és el que recordo cada any, perquè noto de vegades com si, d'això, no se'n volgués parlar-: a la policia, dintre del que és el servei de la policia a la societat, en determinats moments, hi figura la repressió. La policia també és, en determinats moments, repressiva.

Naturalment, que això ho exerceixi bé o malament, quan ho ha d'exercir, i només quan ho ha d'exercir, i només amb qui ho ha d'exercir, dependrà del fet que el seu esperit de servei no es malmeti per un abús d'aquest aspecte de la seva activitat. Però cal recordar que aquest és un aspecte també de la policia. En tot cas, això -i tota la resta de coses que ha de fer la policia-, ha d'estar enquadrat en aquell esperit de servei i d'identificació amb la gent del país a la qual abans feia referència.

Com que és així, em reconforta, a mi, com a president de Catalunya, poder dir que el que ha estat passant durant aquest darrer any és positiu, des d'un punt de vista institucional, des d'un punt de vista competencial, i també des del punt de vista de la maduració i del desenvolupament gradual de la policia de Catalunya.

I, a més, crec que aquest serà un procés irreversible, i en tot cas ho ha de ser; ningú no volem que s'oposi, no volem que ningú freni sota qualsevol concepte aquesta nova via engegada ara per fer de la Policia de la Generalitat, dels mossos d'esquadra, la policia preponderant a Catalunya amb el temps.

I, pensant en el futur, no volem, no voldrem -i ens hi oposarem sempre molt fermament- tot allò o tot aquell que vulgui fer marxa enrere en el que han estat aquestes conquestes de Catalunya durant aquest darrer any.

És per això que em congratulo que, no solament en el terreny dels acords, no solament en el terreny dels decrets o de les lleis, sinó també en el terreny de la pràctica diària, hi hagi hagut un progrés, per exemple, el desplegament de substitució a la comarca d'Osona -que està donant resultats positius-, o el desplegament que hi haurà just després de l'estiu a les comarques del Ripollès i de la Selva, en què estem posant les primeres pedres... les primeres pedres de formació però també ben físiques... les primeres pedres, per exemple, de les comissaries de Blanes, Santa Coloma de Farners i Ripoll.

I també en aquesta línia, ja en aquests moments, s'estan realitzant les proves de convocatòria de set-centes vint-i-set places -ja us ho he dit abans, que a partir d'ara les promocions hauran de ser més grans-, perquè aquesta gradual política de substitució requereix molts més efectius que els que tenim ara, que són de dos mil quatre-cents mossos.

Durant molts anys hem tingut un creixement lent; ara el creixement seguirà sent gradual però, de tota manera, molt més intens. De set-centes places per amunt cada any.

Us convido a congratular-nos tots plegats d'aquests progressos i a comprometre'ns a fer que aquests progressos es converteixin en una realitat ben viva, ben operativa, perquè, al capdavall, més enllà dels aspectes competencials, més enllà dels aspectes de poder al qual tot govern ha d'aspirar -i concretament el Govern de Catalunya-, més enllà de qualsevol consideració política, el que compta -repeteixo- és el servei a la ciutadania, fer que la gent se senti segura, que la gent se senti orgullosa i se senti satisfeta amb la seva policia...

Que serà una manera també d'ajudar a allò que és el nostre objectiu primer, i és que la gent se senti satisfeta amb Catalunya, que la gent se senti contenta de ser catalana; la gent s'ha de sentir contenta de ser catalana per la consciència de la nostra història, pel que pugui haver estat la nostra riquesa en el camp de les arts, en el camp de la creació, en el camp del desenvolupament econòmic... S'hi ha de sentir per la societat que entre tots volem crear, que sigui al més justa, al més oberta, al més progressiva possible, i s'hi ha de sentir també perquè tingui una bona policia, amb la qual se senti ben identificada.

Us desitjo a tots vosaltres, mossos de la vuitena promoció, i també -naturalment- a tots els representants aquí, en aquesta promoció de les policies municipals, perquè també en el camp municipal, de cara al propi municipi i de cara al conjunt del país, aquesta... tot això que he dit de la seguretat per una banda, però per una altra banda també de la satisfacció de sentir-se ben atès, tot això val també, naturalment, en el terreny municipal.

A tots vosaltres, mossos d'esquadra i policies municipals, us desitjo, des d'ara, molt d'encert i molta satisfacció en l'acompliment de la vostra feina i del vostre deure.

I us dic una cosa: res no és tan agraït com fer un bon servei als altres, com fer un bon servei als nostres conciutadans. No sempre ho tindreu fàcil, però confio que, al capdavall, podreu valorar molt positivament com a servidors del país però també personalment, de cara a la satisfacció a què tothom té dret aspirar i tenir com a persona, que al capdavall -dic- podreu valorar molt positivament haver triat aquesta feina noble de la policia.

Per molts anys!